Ч. 218. Четвер 10 жовтня (27 вересня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — З австрийскої делеґациї. — Перед війною на Балкані.

В понеділок о год. 2 з полудня відбув ся т. зв. конвент чи сходини провідників парляментарних клюбів в справі означеня реченця скликаня парляменту і проґрами его праці.

Перед тими сходинами відбула ся конференция між президентом міністрів ґр. Штірґком і президентом палати послів дром Сільвестром, яка відносила ся до справ, що мали бути предметом нарад конвенту.

Крім сеніорів в нарадах взяли участь наслідком запрошеня президент австрийскої делеґациї Доберніґ, голова буджетової комісиї др. Коритовский, голова реґулямінової комісиї др. Ґерман і ґенеральний референт буджету Штайнвендер.

Правительство репрезентував президент міністрів ґр. Штірґк і міністер фінансів Залеский.

Наради конвенту сеніорів отворив президент палати послів др. Сільвестер, предкладаючи скликане першого повного засіданя палати послів на 22 с. м. Звертає увагу, що державні урядники домагають ся полагодженя службової прагматики і звязаного з тим приступленя до нарад над фінансовим пляном. Потім обговорює справи, які ждуть полагодженя. Комісиям ще не приділено отсих предложень: монополь для солодких материялів, закон про ревізию, закон про господарскі спілки, заложене кредитового закладу для зарібкових спілок, охоронний закон про пекарів, прелімінарі мелїорацийного фонду, торговельний договір з Болгариєю, увільнене від податку від мяса, державний договір з Саксониєю і т. п.; ждуть полагодженя комісийні звіти про отсі справи: закон про пошесть, піддане під кураторию, звіти дорожняної комісиї, нездозволена конкуренция, закони про епідемию, касова льотерия. Бесідник робить пропозициї що до розкладу праці.

Президент міністрів ґр. Штірґк прилучає ся до виводів президента палати послів.

Так само прилучують ся до виводів президента палати послів посли Ґрос, Удржаль і Лєо.

Пос. Корошец заявляє, що південно-славяньскі посли не можуть приняти на себе ніяких зобовязань в справі проґрами праці. Своє становище до окремих справ південно-славяньскі посли означать пізнійше.

Пос. Дашиньский заявляє в імени польского соц.-дем. клюбу, що про полагоджене фінансового пляну перед заведенем загального виборчого права до соймів не може бути мови. Дальше урґує в справі полагодженя закона про водні дороги.

Пос. Штайнвендер урґує в справі фінансового пляну і висловляє жаль, що зков не буде правильного полагодженя буджету.

Дальше конвент приступає до нарад над способом полагодженя 6 місячної буджетової провізориї на р. 1913. З кругів більшости виходить пропозиция, щоби предложене про буджетову провізорию відослати без першого читаня до буджетової комісиї.

Др. Кость Левицкий в імени Русинів протестує проти того.

Пос. Зайц (с. д.) виступає против полагодженя фінансової реформи.

Президент міністрів ґр. Штірк полемізує з виводами Дашиньского і Зайца. З огляду на сесию краєвих соймів і делеґаций Державної Ради не можна було швидше скликати. Про реченець нової сесиї делеґаций президентови міністрів нічого ще невідомо. Коли би она мала наступити 4 падолиста, то палата послів буде про те в сій час повідомлена, так щоби могла перевести нові вибори до делеґациї.

Пос. Ґерман повідомляє, що скликав реґулямінову комісию на 15 с. м., та що она до 22 с. м. буде готова з своїми працями.

Міністер фінансів Залеский подає до відомости, що буджет на р. 1913 вже майже викінчений і зазначує потребу полагодженя фінансового пляну.

Вкінци конвент сеніорів установляє таку програму праці: Перше пленарне засідане па-

---

Ві Віллї Вінкі*).

(З анґлійского — Редіярда Кіплінґа).

Властивим его іменем було Персіваль Віліям Віліямс, але відколи він віднайшов инше імя в одній історичній книжці, покинув хрестне імя. Служниця его матери називала его Віллї-Баба, але що він ніколи не зважав на то, що служниця говорила, то й тепер не звертав на то уваги. Его отець був полковником 195 полку і скоро лиш на стілько підріс, що міг розуміти, що то є войскова дисциплина, примінено її до него. Не було ніякого иншого средства, аби дитину держати в послусі. Коли тиждень справував ся добре, діставав підвисшене ґажі, але коли був нечемний, відбирано ему звізки. Звичайно був він нечемний, бо Индия дає все нагоду малим шестилітним хлопцям до пустоти.

Діти легко почувають ся обидженими, коли з ними поводити ся за свобідно, а Ві Віллї Вінкі був дуже дивною дитиною. Але коли з ким заключив дружбу, то був для него ласкавий і сердечний. Брандіса, одного низшого офіцира від 195 полку, на перший погляд полюбив. Ві Віллї Вінкі одержав саме підвисшене ґажі, бо вже від трех днів переміг ся лишити в спокою кури і не уганяти за ними довкола подвіря. Приглядав ся Брандісови що найменше десять мінут з великою повагою, заки висловив свій суд тими словами: „Люблю тебе“ —сказав злізаючи з свого високого дитинячого крісла і підходячи до Брандіса: „Люблю тебе. Буду тебе називати Коппі, задля твого волося. Чи маєш що против того, аби я тебе називав Коппі? Знаєш, то задля твого волося“.

То була одна з найнемилійших властивостий Ві Віллї Вінкі. Потребував лиш хвилю приглянути ся чужому, а вже мав для него якесь прозвище, яке відтак і лишило ся при нім. Ніякі дисциплінарні кари не були в силі відвести его від тої привички. Раз позбавлено его звіздок, бо назвав жінку одного висшого урядника „Пебс“ і мимо всіх заборон полковника цілий ґарнізон задержав для пані Коллен то назвище. Так отже Брандіс був прозваний „Коппі“ і задля того виріс в поважаню цілого полку.

Коли Ві Віллї Вінкі близше ким займив ся, то тому щасливому чоловікови завидували як офіцири так і всі вояки в полку. Але в тій зависти не було ніякого самолюбства. „Сина полковника“ любили всі для него самого, хоч Ві Віллї Вінкі не був ніяким Апольоном. Его лице було повне веснянок, а ноги були звичайно зовсім подерті і мимо сльоз своєї матери перепер, що его хороші, золоті кучері обтято ему зовсім коротко, по войсковому. „Хочу мати таке саме волосє як сержант Тумміль“ — просив Ві Віллї Вінкі, а що й отець підпирав его в тім, то мусіло стати ся так, як він хотів.

Три тижні по тім, як він заявив свою дитинячу прихильність поручникови Брандісови, якого будемо називати „Коппі“, лучило ся, що Ві Віллї Вінкі відкрив дивні річи, які далеко переходили его розуміне.

Коппі нагородив ему его любов з процентом. Коппі позволив цілих щасливих пять мінут носити свою власну шаблю, яка була якраз так велика як Ві Віллї Вінкі. Коппі обіцяв ему молодого пса і Коппі позволив ему приглядати ся, як голив ся. О, ще о много більше — Коппі сказав навіть, що з часом і Ві Віллї Вінкі буде властителем коробки з блискучими ножами, срібною мисочкою на мило і малого пензлика до пудру з срібним держаком. Певна річ, що між всіми, які мали право наділяти відзначенями і накладати дисциплінарні кари, крім его батька ніхто навіть на половину не був так розумний, сильний і хоробрий, як саме Коппі з єгипетскими і афганьскими медалями на широкій груди. Але длячого Коппі допустив ся такої страшної немужеской війни, що цілував так велику дівчину, як міс Аллярдайс? Ві Віллї Вінкі побачив то в часі одної поранної прогульки верхом, і як правдивий джентльмен, яким він був, сейчас завернув свого куцика та вернув до свого ґрума, аби відвернути его увагу від Коппі.

Серед звичайних обставин був би о тій пригоді оповів батькови, але мимохіть відчував,

*) Ві — по шкотски — малий.

лати послів відбуде ся 22 с. м., першою точкою денного порядку буде закон про епідемію. Коли би до того часу Русини не взяли назад свого протесту против відосланя буджетової провізориї без першого читаня до комісиї, то як друга точка денного порядку прийде перше читанє буджетової провізориї.

Австрийска делеґация радила над етатом мін.стерства заграничних справ. Справоздавець п. Бакегем предложив звіт, почім подав: Трудно ще тепер бути оптимістом, щоби вірити, що війна дасть ся здержати, але збірне ультіматум балканьских держав не послідувало і тому не треба тратити надії, що державам удасть ся запобігти війні. Скорше заключенє турецко-італїяньского мира викликало би велике вражінє на балканьских державах, бо Туреччина позбулась би одного небезпечного ворога і могла би оживити свої сили замкнені в Триполітанії. Тяжко бути пророком подій, однак згода, осягнена між державами, каже надіяти ся, що коли вже не удасть ся здержати війни, то на всякий случай буде можна єї зльокалізувати. Делеґация і комісиї повинні заманіфестувати на користь мира та висловити надію, що правительство зі взгляду на вагу хвилї і подій, що входить в гру, покаже потрібну рішучість і чуйність.

Дел. Чінґрія говорить за удержанєм щирих відносин з Росиєю. Австро-Угорщина повинна станути по стороні балканьских держав а не Туреччини. Було би божевілєм викликувати европейску заверуху.

Дел. Бернрайтер обговорює поділ Балкану на сферу австрийских і російских інтересів і каже, що то перестаріла точка погляду. Бо в Болгариї видно стремлїнє до освободженя з під впливів Росиї, в Сербії з під впливів Австриї. Австрия мусить бути сильна, що стане ся тоді, коли на внутр буде сконсолїдована. Бесїдник звертає вкінци увагу на конечність упорядкованя відносин в Хорватії.

Дел. Еленбоґен промовляє рішучо против війни та против тих, котрі хотїли би Австро-Угорщину піпхнути до неї. Вину поносять сї держави а головно Росия, яка використовує панславістичні струї для власних добичий. Коли Росия нині заявляє ся за миром, то лише тому, що єї армію розбили на полях Манджуриї. Росия не має права називати себе освободителькою на півдни, коли більшости замешкуючих єї народів не дає прав, але править над ними насильством, подібно як Тіса та Люкач на Угорщині.

Дел. Шварценберґ говорить против політики безсиля.

Дел. Василько в запиті до міністра заграничних справ звертає увагу на мобілізацию в Росиї, що викликало неспокій в сумежних провінциях, а передовсім на Буковині. Тому просить міністра о вияснене.

Мін. Берхтольд підносять, що вісти про пробну мобілізацию в Польскім Королївстві та Росиї оперті на правді, але не слїд до них привязувати надзвичайної ваги, бо се вправи, заповіджені ще на весну. Всї побоюваня повинні зникнути, бо властне почало ся вже спільне поступованє з Росиєю.

П. Василько зложив — як звістно — мандат до делеґация на єго місце покликано посла Смаль-Стоцкого.

Новинки.

Львів, 9 жовтня 1912.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував концепіста полїциї Авг. Зґоду концепістом Намістництва і приділив єго до служби при старостві в Борщеві; — переніс концептових практикантів Намістництва: Едв. Бишевского зі Львова до Бжеска, Вит. Гірку зі Львова до Снятина, Теод. Михалевича зі Львова до Скалата і Тад Дереновского зі Львова до Вадовиць.

Президент гал. Дирекциї почт іменував почтмайстрами: адюнкта Ів. Юдейка в Гусакові і офіцянта Вл. Щигла в Риманові-Здрою; переніс почтмайстрів: Фел. Брандля з Риманова до Бірок великих і Р. Бравнерову з Гусакова до Стрия.

Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала офіциялів рахункових: Кар. Вайгля, Вол. Баранського, Волод. Хріста, Вол. Дудка, Мар. Вронку, Леоп. Міллера, Волод. Турка, Зд. Рудского, Івана Брожа і Ал. Зенцїну ревідентами в IX кл. ранґи.

— Іспити кваліфікацийні на учителїв шкіл народних розпічнуть ся в Перемишли дня 28 с. р. Поданя треба вносити до 15 с. м.

— Львівский руский театр в Дрогобичи під дирекциєю Йосифа Стадника. (Саля міска. Початок о год. 7½ вечером).

В пятницю 11 жовтня „Чоловік і сатана" штука з житя жидів в 5 діях Якова Ґордіна.

В суботу, дня 13 жовтня „Жидівка", опера в 5 діях Галевія.

— Виділ Тов. сьв. Рафаїла подає до відомости: „Дня 15 жовтня відбуде ся в духовній

що в тім случаю мусить ще порозуміти ся з Коппі.

— Коппі — крикнув Ві Віллї Вінкі одного рана і задержав куцика перед домком — мушу з тобою поговорити.

— Ходи сюди, малий — відозвав ся Коппі, що саме посеред своїх псів їв сніданє. — Що ти знов зробив?

Ві Віллї Вінкі від трех днів не зробив нїчого злого і в тїй хвили осягнув вершок чемности.

— Я не зробив нїчого злого — відповів кидаючи ся на канапу і удаючи при тім знаменито утомленість полковника по великій параді. Запхав свій задертий ніс в філїжанку з чаєм і глядячи через край єї, сказав:

— Слухай Коппі, чи то лицює цїлувати великі дівчата?

— На милість Бога! Ти вскорі зачнеш. Когож ти хочеш цїлувати?

— Я, нікого. Моя мама цїлувала би мене дуже радо цїлий день, колиб я не боронив ся. А коли то не лицює, то длячого цїлував ти оногди ту велику дівчину майора Алярдайса?

Коппі зморщив чоло. Лиш завдяки великій обережности удалось їм затаїти свої зару чини чотирнайцять днів. Були важні причини, длячого полковник ще бодай місяць не мав о тім знати, а тут той малий пустїй відкрив аж надто богато.

— Я бачив тебе — говорив дальше Ві Віллї Вінкі спокійно, але ґрум не бачив тебе. Я сейчас закомандував: Назад!

— О, такий ти був розумний, малий урвителю! — зітхнув Коппі напів розвеселений, напів злий. — А чи богатьом ти вже то розповів?

— Лиш собі самому. Ти також не зрадив, як мій куцик закулїв, а я пробовав на нім їздити і тому я погадав собі, що будеш вдоволений, коли нічо не скажу.

— Вінкі — скрикнув Коппі одушевлений і кріпко стиснув єму руку — ти найславнїйший хлопець на сьвіті. Бачиш, того ти не розумієш. Я хочу з міс Алярдайс женити ся і тоді она буде пані Коппі. Коли то тобі так не подобало ся, що я єї цїлував, то йди і скажи то свому батькови.

— А що тобі стане ся? — спитав Ві Віллї Вінкі, що був твердо переконаний о тім, що єго отець всемогучий.

— Тоді буду мати неприємности — відповів Коппі.

— То я не зроблю того — відповів Ві Віллї Вінкі рішучо. — Але тато говорив, що то не мужеска річ все цїлувати і я гадав, що ти чогось такого не зробиш.

— Я все не цїлую, хлопче. Роблю то лиш деколи і коли ти будеш старший, будеш також так робити. Твій тато хотів сказати, що то не для малих хлопців.

— Але менї здасть ся, що я нїколи не буду цїлувати дівчини, взагалї нікого крім мами. А то я мушу робити, як знаєш.

Настала відтак перерва, аж Ві Віллї Вінкі знов відозвав ся:

— Ти любиш ту дівчину, Коппі?

— Дуже — відповів Коппі.

— Більше як Бель або Бетчу — або мене?

— То зовсім що иншого — відповів Коппі. — Видиш, в скорі буде міс Алярдайс належати до мене. А ти будеш великий і будеш доводити полком — або що инше робити. То зовсім що иншого.

— Добре — сказав Ві Віллї Вінкі і встав. — Коли ти так дуже любиш дівчину, не скажу нікому. Але тепер мушу їти.

Коппі встав і провів свого гостя до дверий.

— Вінкі, ти найлїпший хлопець на сьвіті — сказав ще до него. — Я тобі щось скажу: від нині за трицять днів можеш говорити, кому схочеш.

Коппі, що знав правдомовність Ві Віллї Вінкі'ого, був зовсім спокійний, бо знав, що той додержить обіцянки.

Ві Віллї Вінкі почав від тепер дуже цїкавити ся міс Алярдайс і часто приглядав ся їй з великою увагою. Хотів відкрити, длячого Коппі цїлував єї. Она анї в половині не була така хороша як єго мати. З другої ж сторони була она власностию Коппі'ого і з часом мала зовсім до него належати, значить годилось мати для неї таку саму пошану, як для великої шаблї Коппі'ого або єго блискучого пістолета. Сьвідомість, що поділяє з Коппім таку велику тайну, вплинула на Ві Віллї Вінкі так, що три тиждні був як найприличнїйший. Але відтак вилїз з него все таки давний пустїй і він розклав в кутї огорода „сбозний огонь". Звідки він міг предвидїти, що искри запалять малий стіжок полковникового сїна і знищать цїлотиждневий запас пашї для єго коний? Кара послїдувала сейчас. Звіздки відпорено, а що найгірше, Ві Віллї Вінкі дістав два дни „касарняка", т. є. домашного арешту, полученого з батьківскою неласкою.

Вирок приймив як мужчина, яким він хотів бути, випрямив ся з дрожачими устами і по войсковому засалютував. Але скоро лиш запер за собою двері, побіг до дитинної комнати, своєї „кватири", як єї називав і гірко плакав. Коппі прийшов по полудни і старав ся малого потїшити.

— Я в арешті і не повинен би з тобою говорити — сказав Ві Віллї Вінкі сумно.

На другий день дуже рано вилїз на плоску кришу — що не було заборонене — і побачив, як міс Алярдайс ладила ся до якоїсь прогульки верхом.

— Куди їдеш? — крикнув до неї Ві Віллї Вінкі.

— За ріку — відповіла і від'їхала.

Войскова станиця, в котрій стояв залогою 195-ий полк, була від півночи обмежена рікою, яка в зимі все висихала. Від найпершого дитиньства було Ві Віллї Вінкі'ому як найстрожше заборонено переходити ріку і він завважав, що навіть Коппі, той майже всемогучий Коппі, нїколи ногою не ступив пова ріку. Раз чув Ві Віллї Вінкі казку про „царівну і лїсовиків". Від того часу уявив собі, що на тих синявих горах за рікою сидять лїсовики, а до того кождий єму говорив, що там мешкають злі люди. Певно, що за рікою був конець сьвіта. А тут дівчина майора Алярдайса, все пеність Коппі'ого, хотїла там їхати! Що сказав би Коппі, колиб їй що злого стало ся? Колиб лїсовики вхопили єї як царівну? На кождий спосіб треба постарати ся, аби вернула.

(Конець буде).

Семінариї у Львові о год. 3 по полудни під проводом Епископа для Канади о. Будки анкета місіонарска в отсим порядком: 1) Звіти оо. Місіонарів і дискусия. 2) Резолюциї. — Всіх оо. Місіонарів, що були колибудь на місиях в Прусах, Босні або за морем, всіх, що їх обходить релігійно-моральне житє наших переселенців, запрошує на анкету Товариство сьв. Рафаїла. По укінченю анкети відбудуть ся загальні збори руского Товариства сьв. Рафаїла в духовній Семінариї, музей ч. 7. Упрашає ся о численну участь.

— Показали штуки! В Калїшу показували онногди в цирку два акробати штуки в той спосіб, що один другому розбивав цеглу молотом на голові. Нещастє хотіло, що в хвили, коли один силач підніс молот, щоби вдарити по цеглї, цегла впала з голови, а молот вдарив по голові з такою силою, що другий силач погиб на місци.

— Товариство „Руска Бесїда" у Львові перепровадило ся з каменицї „Просьвіти" до новонабутого крила „Народної Гостинницї". В суботу дня 12 с. м. відбуде ся інавґурацийний вечер „Бесїди" в новім льокали. О год. 7-ій вечером відбуде ся посьвячене льокалю. О год. 8-ій зачне ся равт з добірною музикально-вокальною проґрамою при участи Вп. Панї Ф. Лопатиньскої. Відтак слїдують домові забави і танцї. Буфет добірний. Вступ для членів Бесїди їх родин і впроваджених гостий вільний. Видїл запрошує Вп. членів до численної участи. Окремих запрошень не розсилає ся.

— Січово-сокільский рух в Сяніччинї. Гурток сяніцкої сьвітскої інтелїґенциї при помочи укр. духовеньства повіту щиро заходить ся около подвигненя сільского населеня на всіх областях прилюдного житя. Попри инше розвинено діяльність на січово-сокільскій области і заснований доси 7 „Соколів" і сокільских „Січий" в сяніцкім повітї. В Сяноці заложено в послїдних днях руханкову філїю львівского „Сокола". Дня 29 вересня с. р. відбуло ся в селї Пакошівці посьвячене прапора „Січи" Вечером того дня відограли аматори штуку Корженьовского „Верховинцї". Сьвято закінчила народна забава. Сьвяченя довершило 5 сьвящеників під проводом о. декана Микелити. „Січи" в Ялинї і Прусїку перевели перші загальні збори дня 6 с. м.

— Розправа о шпіґуньство. Ватага шпіґунів зорґанізована Филимоном Стецишином, котрий перебуває тепер десь в Росиї, стане дня 16 с. м. перед львівским трибуналом карним, котрому буде проводити радник Рибіцкий. Обжаловані суть: Софія Кухаржевска з Варшави; Володимир Лесюк, концшпіст дирекциї скарбу; Адам Пакула, Ірина Стецишин з Бродів; Зиґмунт Дрецкий, Теодор Сидор, Стефан Кута, Володимир Вербіцкий і Теодор Харчук. Обжаловувати буде прокуратор Фоґель і обжалованих будуть боронити: Др. Йонас (Кухаржевску); др. Старосольский (Лесюка), др. Гляваті (Пакулу), др. Виростек (Стецишинову і Дрецкого), др. Зарицкий (Сидора), др. Дверніцкий (Куцу і Верб.цкого), др. Перацкий (Харчука). Розправа потягне ся кілька днів.

— Мак средством від опирів. З Буківска доносять: В селї Прибишові коло Буківска в Сяніччинї померла може місяць тому назад якась молода женщина, котра — як в селї говорили — була очевидно опириця, бо ходила по смерти і страшила свояків і знакомих. Серед темного і забобонного народу чутка о тій опирици викликала такий переполох, що війт Пашкевич не видів иншої ради як лиш в „урядовій" дорозї заборонити опирици появляти ся на сім сьвітї а до того ще й на потемки серед ночи. Отже взяв собі до помочи в своїм урядованю гробаря, скликав радних і так всї разом пішли на кладовище, де казали гробареви відкопати трупа а відтак насипали до рота і під пахи маку, щоби в той спосіб помершу опирицю задушити і не дати їй вставати з гробу. О тім урядованю війта і радних довідались власти і розпочали знов против них урядоване. Що они їм насиплють, поки що не знати, але то річ певна, що розуму до темних голов не насиплють.

— Сніги і морози. Зима вчасно забирає ся до нас по довгих безнастанних зливах зачинає вже сніг падати і настають досить сильні як на початок морози. З Нового Санча доносять: Оногдашної ночи покрили ся спади гір обильним снігом. Селяни, що приїхали на торг до міста, розповідають, що місцями впав сніг на пів метра грубо і поломив в лїсї множество дерев. Минулої пятницї вечером лютила ся сніговиця а термометр показав два степені морозу. З причини довготревалих дощів жителям деяких сіл грозить голод, бо овес і ячмінь позрастали в снопах на поли. — З Закопаного доносять, що там минулої пятницї падав сніг а термометр показав 6 степенів морозу. Ще більша студінь, таки справдешна зима настала в ческих горах Карконошах. Як доносять з Лїберця, було в тих горах вже 10 степенів морозу. Так само й в північній Німеччинї настала майже зимова студінь. В Гановері було оногди рано 4 степенів морозу а на Шлеску і в Прусах упали сніги.

Телеґрами.

Війна на Балканї.

Константинополь 9 жовтня. Після інформациї Порти, Чорногорцї переступили границю і заатакували місцевість Берана. Борба веде ся дальше.

Рада міністрів від вчера перед полуднем єсть в перманенциї.

Перед Портою і редакциями часописий збирають ся товпи цїкавих. Виповіджене війни оповістили тут надзвичайні виданя ґазет. Вість та викликала величезну сензацию.

Константинополь 9 жовтня. Після насївших тут вістий 4 анґлїйскі кораблї воєнні прибули на кретийскі води. Один росийский корабель воєнний прибув до Самос.

Константинополь 9 жовтня. З обави, що товпа може заатакувати Порту, установлено коло будинку Порти дві шкадрони кавалериї і одну компанію піхоти.

Константинополь 9 жовтня. Міністер торговлї Решід-паша і ґенеральний директор для справ політичних в міністерстві справ заграничних Салїх виїзджає завтра до Уші.

Петербург 9 жовтня. Вчера відбуло ся на універсітетї віче, на котрім ухвалено резолюциї в справі подій у вязници в Нерчиньску. До будинку універсітету введено полїцию.

Тифліс 9 жовтня. Близько міста невислїджені розбишаки напали на почту і кинули дві бомби. Убили двох стражників і візника, та зранили почтилїона і одного стражника. Почти не рушили; розбишаки втекли.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 30	до	10 60
Жито	8·80	„	9·—
Овес	8·90	„	9·50
Ячмінь пашний	8·60	„	8·80
Ячмінь броварний	9·—	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	—·—	„	—·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	7·70	„	8·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	95·—	„	120·—
Конюшина шведска	85·—	„	95·—
Тимотка	25·—	„	30.—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем **1 мая 1912** р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел минутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58.), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. .) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Раби рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкорисtнійшими условиями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Схованкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключом, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В сім напрямі почнив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).